

PROTOKÓŁ Nr VII/07
z obrad Sesji Rady Miejskiej w Choroszczy
z dnia 16 czerwca 2007 r.

Godzina rozpoczęcia : 12.05

Godzina zakończenia : 14.10

Miejsce obrad : aula Gimnazjum Publicznego w Choroszczy, ul. Powstania Styczniowego 26 a

Radni obecni na Sesji :

1. Jacek Dąbrowski
2. Piotr Tymiński
3. Tomasz Kraśnicki
4. Robert Wardziński
5. Józef Waczyński
6. Janusz Sidorowicz
7. Ireneusz Jabłoński
8. Rafał Łada
9. Beata Marlena Jeżerys
10. Piotr Paweł Dojlida
11. Adam Skoblewski
12. Aleksander Werpachowski
13. Kazimierz Cieśluk
14. Krzysztof Zagórski

Nieobecny nieusprawiedliwiony: Adam Mikutowicz

Ponadto w obradach udział wzięli :

1. Jerzy Ułanowicz – Burmistrz Choroszczy
2. Mirosław Zalewski – Zastępca Burmistrza Choroszczy
3. Krzysztof Jurgiel – Poseł na Sejm RP
4. Józef Klim – Poseł na Sejm RP
5. Bohdan Paszkowski – Wojewoda Białostocki
6. Grzegorz Jakuć – Wiceprezes ARiMR w Warszawie
7. Jerzy Kostrzewski – zastępca dyrektora Narwiańskiego Parku Narodowego
3. Ireneusz Ordziejewski – radny powiatowy
9. Antoni Bogdan – radny powiatowy
10. mł. bryg. Jan Gradkowski – Komendant Wojewódzki PSP Białystok
11. st. bryg. Jan Popławski – Komendant Miejski PSP Białystok
12. ks. Kanonik Leon Grygorczyk – Honorowy Obywatel Choroszczy
13. ks. Andrzej Bołbot – Parafia Prawosławna w Choroszczy
14. ks. Bogusław Samsel – Parafia Złotoria
15. ks. Andrzej Sadowski – Parafia Niewodnica Kościelna
16. nadkom. Krzysztof Sokół – komendant Komisariatu Policji w Choroszczy
17. Krzysztof Kraśnicki – Prezes Zarządu Gminnego OSP Choroszcz
18. Tadeusz Lewkowicz – Komendant Gminny OSP w Choroszczy
19. prof. Adam Dobroński – historyk

Następnie Przewodniczący Rady odczytał list przesłany na ręce Burmistrza Choroszczy przez Podlaskiego Kuratora Oświaty – p. Jadwigę Mariolę Szczypiń.

(pismo w załączeniu)

Pismo gratulacyjne oraz symboliczne klucze do bram miasta Choroszczy przekazał na ręce Burmistrza Choroszczy p. Jerzego Ułanowicza Prezes Towarzystwa Przyjaciół Choroszczy p. Józef Waczyński.

Józef Waczyński-

„Zarząd Towarzystwa Przyjaciół Choroszczy ma zaszczyt przekazać Panu Burmistrzowi klucz do brani miejskich. Uroczysta Sesja Rady Miejskiej zorganizowana z okazji Jubileuszu 500-lecia nadania praw miejskich przez Króla Zygmunta I Starego jest okazją do spojrzenia wstecz na barwne dzieje naszego miasta. Mamy nadzieję, że ten symboliczny atrybut władzy samorządowej otworzy drzwi i serca wszystkich mieszkańców tego historycznego grodu. Będzie on również drogowskazem do sprawnego i odpowiedzialnego kierowania miastem i gminą Choroszcz w kolejnych stuleciach. „

(pismo w załączeniu)

Ad. 3 –

Przewodniczący Rady poprosił o zabranie głosu Burmistrza Choroszczy.

Jerzy Ułanowicz –

„Panowie Posłowie, Panie Wojewodo Panowie Komendanci, Szanowni Goście, drodzy mieszkańcy miasta i gminy Choroszcz

Być może istnieją czasy piękniejsze, ale te są nasze” JEAN PAUL SARTRE . Pięćsetna rocznica nadania Choroszczy praw miejskich to piękny i dostoyny jubileusz, 500 lat to przecież aż 5 wieków...

Warto popatrzeć na minione lata przez pryzmat zmian, jakie tu zaszły, zwrócić uwagę na postęp, jaki się tu dokonał. Jest on naprawdę imponujący Choroszcz zmieniała się nie do poznania — z małej osady przekształciła się i czerpiemy z niej to, co najlepsze. Tutaj tradycja ma wpływ nie tylko na teraźniejszość, ale też determinuje jutro, zgodnie z mottem umieszczonym na portyku Świątyni Sybilli: PRZESZŁOŚĆ - PRZYSZŁOŚCI. Tak więc, żeby mówić o współczesności, najpierw trzeba się cofnąć w przeszłość. Początki Choroszczy sięgają XV wieku. W 1437 roku książę litewski Michał Zygmuntowicz nadał wójtowi tykocińskiemu Piotrowi z Gumowa puszcę zwaną Choroszcza. Ten w 1459 roku uposażył kościół w Choroszczy w dwie włóki gruntu i dwie karczmy. W końcu XV wieku Choroszcz stała się własnością rodziny Chodkiewiczów. W 1507 roku Aleksander Chodkiewicz uzyskał z rąk króla Zygmunta Starego prawa miejskie. Nadanie Choroszczy praw miejskich było czynnikiem wpływającym na jej dalszy rozwój. W końcu XV wieku miasto liczyło już około 200 domów i 1200 mieszkańców. Mikołaj Stefan Pac, wojewoda trocki, w 1654 roku sprowadził do Choroszczy zakon dominikanów. Odtąd mnisi w białych habitach prowadzili parafię choroską, która stała się znanym ośrodkiem pielgrzymkowym. Dominikanie prowadzili ożywioną działalność kaznodziejską, duszpasterską i oświatową. Istniała tu słynna na Podlasiu, prowadzona przez zakonników szkoła. Jednak w 1683 r. wybuchł pożar, który strawił całe miasto, liczące w tym czasie już 600 domów. Wstrzymał on na dłuższy czas rozwój Choroszczy. W 1703 roku dobra dworskie z miasteczkiem kupił Stefan Mikołaj Branicki. Cztery lata później w 1707 roku, dokładnie 300 lat temu, w dwusetną rocznicę nadania miastu praw miejskich, wybuchł kolejny pożar. Spowodował on kolejny upadek miasta. Nowy właściciel - Stefan Mikołaj Branicki — odbudował miasto, a jego syn, Jan Klemens Branicki, późniejszy hetman wielki koronny, zbudował w Choroszczy swoją letnią rezydencję, piękny zespół pałacowo- parkowy. Jan Klemens

Branicki był również fundatorem murowanego barokowego kościoła z klasztorem, szpitala-przysiężki oraz unickiej cerkwi. Przy rynku znajdował się ratusz, mieszczący 6 kramów kupców żydowskich oraz bożnica i szkoła żydowska. Natomiast w samym mieście — co ciekawe - działało aż 15 browarów.

W I Rzeczypospolitej Choroszcz należała do powiatu grodzieńskiego, po III rozbiorze miasto znalazło się w zaborze pruskim, zaś w 1807 roku weszło w skład Rosji Carskiej. Rok 1840 zapoczątkował przemysłowy okres w dziejach naszego miasta. W tym roku Chrystian August Moes uruchomił fabrykę włókienniczą, produkującą sukno, kort i koce. Powstały budynki produkcyjne, osiedle robotnicze, sklepy, szkoła i zbór ewangelicki.

I wojna światowa zmieniła radykalnie charakter miasta. Zniszczeniu uległy park i pałac Branickich, a także osiedle fabryczne. W tym miejscu w 1930 roku w zaadaptowanych halach fabrycznych otwarto, istniejący do dziś, szpital psychiatryczny. W 1921 roku z liczącego przed wojną ponad 5000 mieszkańców miasta, pozostała tylko połowa. Kolejne klęski spadły na nasze miasto wraz z wybuchem II wojny światowej. Lata 1939 -1944 to lata prześladowań, deportacji, rozstrzeliwań...Dopiero po wojnie miasto powoli zaczęło się rozwijać. Odbudowano letnią rezydencję Branickich, wybudowano pierwsze bloki mieszkalne, szkoły, sklepy. W Choroszczy zaczęło osiedlać się coraz więcej ludzi....Jednak naprawdę korzystna koniunktura powróciła dopiero po 1989 roku, kiedy władzę przejął samorząd lokalny. Reaktywowanie samorządu terytorialnego w Polsce i odrodzona demokracja nałożyły na władze lokalne nowe obowiązki, ale też dały im ogromne szanse. Niezależność finansowa, jak również pełna suwerenność w podejmowaniu decyzji, pozwoliły na realizację konkretnych przedsięwzięć, które nie tylko przyczyniły się do zmiany wizerunku miasta, ale też zwiększyły jego funkcjonalność i podniosły poziom życia mieszkańców.

Dzisiejsza Choroszcz jest miastem, które dobrze wykorzystuje swoje szanse. Zdiagnozowane zostały jego mocne i słabe strony. Rozwój odbywa się więc w sposób uporządkowany.

Realizacja coraz to nowych przedsięwzięć zmienia wizerunek miasta i pobudza lokalną gospodarkę. Przyczynia się też do poprawy jakości życia mieszkańców — już teraz Choroszcz uważana jest za jedną z najlepszych gmin w Polsce. Potwierdzeniem tej wysokiej jakości funkcjonowania są wyróżnienia, jakie zdobywamy w ogólnopolskich konkursach i rankingach — między innymi:

- Certyfikat GMINA FAIR PLAY w 2006 roku
- Pierwsze miejsce w Polsce w rankingu samorządów „Rzeczypospolitej” w 2005, a w roku 2006 — miejsce dziesiąte
- tytuł Podlaska Gmina Marzeń w roku 2004

Choroszcz jest miastem dobrze zorganizowanym. Sprawnie funkcjonuje tu gospodarka komunalna. Systematycznie poprawiana jest infrastruktura miejska — modernizujemy ulice, wykonujemy uzbrojenie nowych osiedli. Mamy zadbane, dobrze wyposażone szkoły, przedszkole, piękne gimnazjum (w którym się znajdujemy) z nowoczesną halą sportową, piękna strażnicę Ochotniczej Straży Pożarnej, mamy też oczyszczalnię ścieków, stację uzdatniania wody, modernizujemy kotłownię miejską, a samorządowe placówki oświatowe, instytucje kultury i sportu funkcjonują na wysokim poziomie, osiągając coraz to lepsze wyniki... Ponadto już wkrótce zagospodarowane zostaną miejskie skwery, służące przede wszystkim celom wypoczynkowym. Miasto nasze ulega ciągłym przeobrażeniom. Realizacja wszystkich tych zadań z pewnością przyczyni się do dalszego rozwoju miasta, które otwarte jest na wyzwania, jakie niesie dynamicznie zmieniająca się rzeczywistość. A jakie zadania stawiamy sobie w szóstym stuleciu naszego miasta?

Chcemy, aby działania samorządu pobudzały lokalny rynek i umożliwiały tworzenie nowych miejsc pracy. Żeby Choroszcz była miastem europejskim. Skutecznie pozyskując środki unijne realizujemy konkretne przedsięwzięcia na rzecz lokalnej społeczności. Dzięki nim realizujemy projekty, ukierunkowane zarówno na poprawę infrastruktury miejskiej, jak i na podnoszenie jakości życia, umacnianie demokracji lokalnej i wyrównywanie szans środowisk zagrożonych wykluczeniem społecznym. Dla nas wszystkich to ogromna szansa! Jestem pewien, że dobrze ją wykorzystamy.

Przede wszystkim jednak chcemy by Choroszcz była przyjazna dla mieszkańców. Oni bowiem są największą wartością miasta, stanowią o jego potencjale. To właśnie mieszkańcy powinni czuć się tu dobrze. Muszą wiedzieć, że mają znaczący wpływ na podejmowanie decyzji dotyczących Choroszczy, a my — przedstawiciele władz samorządowych — jesteśmy jedynie wykonawcami ich woli. Bardzo zależy mi, by młodzi Choroszczanie, po zakończonej edukacji chcieli wrócić w swoje rodzinne strony, by tu zakładać rodziny, pracować, żyć... Chciałbym, żeby byli dumni ze swojego miasta. Nie możemy im przecież zaoferować tego, co duże miasta takie, jak Warszawa czy Kraków. Nie jesteśmy tak konkurencyjni, jak otwierające swoje rynki pracy kraje Europy Zachodniej. Mimo wszystko uważam, że młode pokolenia mają szansę realizować swoje cele życiowe właśnie w Choroszczy. Potrzebny jest do tego oczywiście potężny impuls dla lokalnej gospodarki, ale perspektywy są obiecujące. Tak jak już wspominałem, patrząc w przyszłość, chcemy pamiętać o przeszłości. Przy okazji pięćsetnej rocznicy nadania Choroszczy praw miejskich chciałoby się powiedzieć:

Niech wypełnia się idea motta umieszczonego na Świątyni Sybilli „Przeszłość — Przyszłość”. To wezwanie do harmonijnego połączenia tradycji z ambicjami i pracą mieszkańców na rzecz jutra jest dla nas niezwykle zobowiązujące. Myślę, że idea ta będzie przyświecała rozwojowi miasta nie tylko w czasie roku jubileuszowego, ale też w latach kolejnych. Korzystając z okazji chciałbym podziękować wszystkim, którzy będąc związanymi z Choroszczą, mieli wpływ na dzisiejszy obraz naszego miasta i przyczynili się do jego rozwoju. Wyrazy uznania kieruję do byłych i obecnych radnych, a także przewodniczących rad. Specjalne podziękowania składam na ręce działaczy politycznych i samorządowych z naszego miasta, a także społeczników i mieszkańców, bez których niemożliwa byłaby realizacja wielu przedsięwzięć. Dziękuję też wszystkim pracownikom Urzędu Miejskiego w Choroszczy, szkołom miejskim, a także przedstawicielom instytucji, którzy rozślawiali i rozślawiają dobre imię Choroszczy i za granicą. Serdecznie podziękowania kieruję również pod adresem wszystkich Państwa zgromadzonych na tej sali. Swoją obecnością uświetniliście obchody jubileuszu 500-lecia naszego miasta. Jestem przekonany, że stanowicie grono wypróbowanych przyjaciół Choroszczy. Cieszę się, że jesteśmy tu dzisiaj, by wspólnie przeżywać tak ważne dla naszego miasta chwile. Nasze miasto to nasz wspólny dom. Postarajmy się był to dom szczęśliwy.”

Ad. 4 –

Przechodząc do kolejnego punktu porządku obrad uroczystej Sesji – Przewodniczący Rady zapowiedział występ uczniów Gimnazjum Publicznego w Choroszczy z przedstawieniem słowno – muzycznym pt. „Choroszcz – moje miasto”.

Ad. 5 –

Referat okolicznościowy o charakterze historycznym wygłosił prof. dr hab. Adam Dobroński.

Adam Dobroński -

Na wstępie zauważył, że każda epoka ma swoje priorytety, a każdy jubileusz sprawia że postrzegamy naszą przeszłość wybiórczo, że miłsze nam są fakty, które dzisiaj budują naszą tożsamość, dumę, oddziaływają na sąsiadów. Podstawową rzeczą, która budowała miasto Choroszcz była rzeka – spławiano nią zboże i drewno; powstawały porty jak ten w Żółtkach. Początek wieku XVI – dynastia Jagiellonów – Rzeczypospolita był wtedy mocna, dynamiczna, mogła dać Europie takie wartości jak: demokracja, samorządność. Zagospodarowywała swoje obrzeża między tym co litewskie, ruskie, a mazowieckie. Wówczas to pojawia się ten legendarny już dzisiaj las zwany „Choroszcza”. Legendarny między innymi dlatego, że służył do zlokalizowania na mapie innej miejscowości - Białegostoku. Stwierdził, iż żałuje bardzo, że zatracono w nazwie końcówkę „a” i nie utrzymano żeńskiej formy nazwy „Choroszcza”, a przecież z historią tego miasta wiążą się nazwiska wielkich i pięknych kobiet jak Anny Chodkiewiczówny. W roku 1513 powołano pierwszego wojewodę podlaskiego – Choroszcz była wtedy własnością Chodkiewiczów i leżała w województwie grodzkim, na Litwie. Młoda Choroszcz na ponad 20 lat została oddana w pieczę zakonowi w Supraślu, pojawiła się cerkiew prawosławna. Podkreślił, iż obecni mieszkańcy Choroszczy mogą być dumni bo w tym mieście mieszały się różne kultury, różne wyznania, a pomimo tego nie doszło do konfliktów. Czyli tolerancja w Choroszczy miała się dobrze. Choroszcz padała kilkakrotnie ofiarą pożarów – sprawiły one, że trudno odtworzyć teraz pierwotną topografię miasta. Warto jego zdaniem mówić także o wielkich patronach Choroszczy: Pacach, Chodkiewiczach, Branickich. Przez Choroszcz przetaczały się różne wojska, a po trzecim rozbiorze znalazła się ona pod zaborem carskim. W latach 1831 – 32 przyszło do Choroszczy „szczęście” w postaci kapitału europejskiego – Moes uczynił Choroszcz wielkim ośrodkiem przemysłowym. Wówczas przyszli tu pierwsi wykształceni fachowcy z zachodu. Duże znaczenie miała w tym czasie społeczność żydowska. Dzięki tolerancji ludzi tu mieszkających relacje polsko-chrześcijańsko – żydowskie były bardzo poprawne. Przykładem jest incydent proboszcza Choroszczy uratowanego przez Żydów przed rozstrzelaniem. Na pełną pociągającą wartość miasta składa się: duchowość, władza (kojarzona z samorządem), różnorodna gospodarka, tożsamość (świadomość i kultura). Na zakończenie powiedział, że pamiętając o pokoleniach, które tu były i dobrze służyły temu miastu i ludziom trzeba jeszcze bardziej utwierdzać w młodych ludziach dumę z dorobku Choroszczy.

Ad. 6 –

Przewodniczący Rady Miejskiej p. Piotr Dojlida poprosił Zastępcę Burmistrza o przedstawienie projektu uchwały w sprawie ustanowienia odznaki – medalu „Zasłużony dla Ziemi Choroskiej”.

Mirosław Zalewski –

Przypomniął, że ważne rzeczy działy się 500 lat temu gdy Zygmunt I nadawał Choroszczy prawa miejskie, ale dzisiaj również dzieją się ważne sprawy, a za nimi z reguły musi stać człowiek. Władze gminy proponują uhonorować tych ludzi: za pracę na rzecz społeczności lokalnej, na rzecz gminy i miasta przyznaniem medalu „Zasłużony dla Ziemi Choroskiej”. Medal można przyznać zarówno mieszkańcom miasta i gminy Choroszcz, jak i osobom spoza terenu gminy – za działalność gospodarczą, społeczną, kulturalną, sportową, twórczość: artystyczną, literacką, i naukową oraz inne osiągnięcia wyróżniające miasto i gminę, bądź przynoszącą wyraźną korzyść jej mieszkańcom. Z wnioskiem do Burmistrza Choroszczy o nadanie odznaki – Medalu „Zasłużony dla Ziemi Choroskiej” mogą wystąpić stałe komisje Rady Miejskiej w Choroszczy, zarejestrowane stowarzyszenia i organizacje społeczne działające na terenie miasta i gminy Choroszcz. Kandydatów do odznaczenia przedstawia Burmistrzowi Choroszczy Honorowe Kolegium zwane Kapitułą, którą powołuje Burmistrz członków Rady Miejskiej w Choroszczy oraz stowarzyszeń i

organizacji społecznych działających na terenie miasta i gminy Choroszcz. Na zakończenie poinformował, iż aktualnie oczekujemy na pozytywną opinię Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, po której Rada będzie mogła ;podjąć stosowną uchwałę.

(projekt uchwały i wzór medalu w załączeniu)

Ad. 7 –

Przewodniczący Rady p. Piotr Dojlida poprosił o zabieranie głosu przez czcigodnych gości uroczystej Sesji.

Krzysztof Jurgiel –

Dziękując za zaproszenie na uroczystość 500-lecia nadania praw miejskich Choroszczy przypomniał, że historia i tradycja tego miasta jest bardzo bogata o czym mówili jego poprzednicy. Gratuluje tego jubileuszu. Choroszcz jest miastem dobrze położonym i powinna współpracować z Białymstokiem – powinno być zawarte w sprawie wspólnych zadań porozumienie bo przecież Choroszcz niebawem wejdzie w skład metropolii białostockiej (jest przygotowany w Sejmie projekt ustawy w tej sprawie). Na zakończenie obiecał pomoc ze swej strony dla władz Choroszczy.

Józef Klim –

Przypomniał, że 500 lat temu Zygmunt I nadał Choroszczy prawa miejskie, a władze gminy dokonały wspaniałych inwestycji w przyszłość – pokolenia wykorzystały swoją szansę. Okres Polski samorządowej – wielkiej przemiany, której byliśmy świadkami – to okres sukcesów mieszkańców gminy i miasta. Jest tu bowiem miejsce na trasę szybkiego ruchu, na budownictwo mieszkaniowe, na turystykę – czyli na tak małym obszarze tyle rzeczy, które mają rangę zrównoważonego rozwoju tej gminy. Składając gratulacje i życzenia z okazji jubileuszu, zadeklarował dalszą współpracę z władzami gminy Choroszcz.

Bohdan Paszkowski-

„Serdecznie dziękuję za zaproszenie na uroczystą sesję Rady Miejskiej z okazji jubileuszu 500-lecia nadania Choroszczy praw miejskich. W życiu każdej społeczności zdarzają się momenty, które utwierdzają jej tożsamość i wyznaczają bieg działalności na długie lata. Bez wątplenia dla Choroszczy taki dzień miał miejsce w 1507 roku podczas nadania przez Zygmunta I Starego praw miejskich Choroszczy. Choroszcz jest miejscem wyjątkowym, które przyciąga z różnych stron wielu gości zainteresowanych bogatą historią sięgającą okresu mezolitu. Rocznica nadania praw miejskich jest doskonałą okazją do wspomnień o wspaniałej historii Choroszczy, a uroczyste obchody jubileuszu to piękny hołd składany minionym pokoleniom za bezcenne dziedzictwo, jakie pozostawiły. Z okazji 500-lecia uzyskania przez Choroszcz praw miejskich, pragnę serdecznie pozdrowić wszystkich mieszkańców i przekazać najlepsze życzenia. Życzę, by Choroszcz była szczególnym miejscem - przyjaznym pod każdym względem, przyciągającym inwestorów i dynamicznie się rozwijającym. Wszystkim mieszkańcom życzę natomiast niegasnącego zapału w realizacji zamierzeń oraz spokoju i dostatku.”

Grzegorz Jakuć –

Powiedział, że dziś jest jubileusz miasta, ale miasto to również okoliczne wsie czyli rolnictwo stąd częste kontakty Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa z władzami gminy Choroszcz. W ramach serdecznych gratulacji i życzeń dalszych sukcesów przekazał Burmistrzowi paterę z wybitymi słowami dotyczącymi obchodzonego jubileuszu.

Leon Grygorczyk –

Przyznał, że przybywając na spotkanie z okazji jubileuszu 500-lecia nadania praw miejskich Choroszczy miło mu słyszeć, że w historii Choroszczy główne miejsce zajmuje też świątynia, wiara i religia. Każda bowiem społeczność, człowiek, musi mieć zasady do budowania teraźniejszości i przyszłości. Dlatego cieszy go, że mieszkańcy tej gminy tak mocno zwracają uwagę na sprawy wiary i religii, a władza mając na względzie bogatą historię miała zawsze na uwadze dobrą współpracę i na tej płaszczyźnie.

Jan Gradkowski –

Rozpoczął od przypomnienia, że straż pożarna zawsze była wpisana w historię tej gminy. Gmina Choroszcz przyciąga ludzi do Parku Narodowego, do pięknej przyrody, ale także do ludzi tej ziemi – aktywnych, ofiarnych, operatywnych, gospodarnych, zabiegających o środki, aby zapewnić bezpieczeństwo dla mieszkańców tej gminy. Jest tu operatywny, pracowity i odpowiedzialny Burmistrz wybrany zdecydowaną większością przez społeczeństwo; jest wspierana Rada, która wykazuje się mądrością i odpowiedzialnością, a nade wszystko spojrzeniem w przyszłość. Przypomniawszy, że dorobkiem i nadzieją tej gminy jest młodzież, dlatego nie trzeba martwić się o sukcesy – pamiętając przy tym o wierze, patriotyzmie i stwarzaniu możliwości ich kształcenia.

Andrzej Sadowski –

Powiedział, że dobrze świadczy o organizatorach, że patrząc w przyszłość nie zapominają o przeszłości. Przypomniawszy o innych miejscowościach tworzących historię tej ziemi w tym Złotorię i jej wielkich ludziach jak zmarły p. Krzysztof Antoni Jabłoński – profesor Politechniki Białostockiej, autor wielu artykułów i książek dotyczących budownictwa sakralnego na naszych terenach. Proponuje więc upamiętnienie jego osoby poprzez przyznanie mu medalu, który przedstawiony został na dzisiejszej Sesji.

Ad. 8 –

Przewodniczący Rady zaprosił obecnych do wysłuchania Chóru Miejskiego w Choroszczy pod dyrekcją p. Jerzego Tomzika. Chór odśpiewał pieśni patriotyczne, między innymi: „Czym Ojczyzna jest”, „Niepodległa”, „Monte Cassino”, „Żeby Polska”, „A czy znasz ty bracie”, oraz pieśń skomponowaną z okazji 500-lecia nadania praw miejskich Choroszczy – „500 lat”.

Na zakończenie odśpiewano wspólnie hymn narodowy „Jeszcze Polska nie zginęła”, a Przewodniczący Rady p. Piotr Paweł Dojlida ogłosił zakończenie obrad uroczystej VII Sesji Rady Miejskiej w Choroszczy.

Na tym protokół zakończono.

Protokołowała :

Ewa Łukaszewicz

**Przewodniczący Rady Miejskiej
w Choroszczy
Piotr Paweł Dojlida**